HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שהיתה הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה. [א]יש לו שאר האם ואין לו שאר האב הא כיצד [ב]נשא אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האב מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האם מן האם יוציא אחות האם מן האב ר"מ אומר יוציא וחכ"א [ג]יקיים שהיה ר"מ אומר כל ערוה שהיא משום שאר אם יוציא משום שאר האב יקיים [ד]ומותר באשת אחיו ובאשת אחי אביו ושאר כל עריות מותרות לו [ה]לאתויי אשת אביו [ו]נשא אשה ובתה כונס אחת ומוציא אחת ולכתחילה לא יכנוס מתה אשתו [ז]מותר בחמותו ואיכא דאמרי אסור בחמותו אמר רב יהודה לא קשיא הא ר"מ אליבא דר' אליעזר והא ר"מ אליבא דר"ע דתניא [1]על כן יעזב איש את אביו ואת אמו רבי אליעזר אומר אביו אחות אביו אמו אחות אמו ר"ע אומר [ח]אביו אשת אביו אמו אמו ממש [1]ודבק [ט]ולא בזכר [1]באשתו [י]ולא באשת חבירו [1]והיו לבשר אחד [כ]מי שנעשים בשר אחד יצאו בהמה וחיה שאין נעשין בשר אחד אמר מר רבי אליעזר אומר אביו אחות אביו אימא אביו ממש היינו ודבק ולא בזכר אימא אשת אביו היינו באשתו ולא באשת חבירו אימא לאחר מיתה דומיא דאמו מה אמו דלאו אישות אף אביו דלאו אישות אמו אחות אמו ואימא אמו ממש היינו באשתו ולא באשת חברו ואימא לאחר מיתה דומיא דאביו מה אביו דלאו ממש אף אמו דלאו ממש רע"א אביו אשת אביו ואימא אביו ממש היינו ודבק ולא בזכר א"ה אשת אביו נמי היינו באשתו ולא באשת חברו [ל]לאחר מיתה אמו אמו ממש היינו באשתו ולא באשת חברו [מ]אמו מאנוסתו במאי קא מיפלגי ר"א סבר אביו

נשא אחותו מן האם יוציא. פ"ה שלא יאמרו בתו מקדושה חמורה לקדושה קלה דסבר ר"מ אחותו מן האם אסור לבני נח ואפי' אחות אביו מן האם ואחות האם מן האם וכדיליף רבי אליעזר לקמן מעל כן יעזב איש את אביו ואת אמו וכפירוש זה משמע בפ"ב דיבמות (דף כב. ושם) דבעו במערבא גזרו שניות בגרים או לא וקאמר השתא ערוה מי לא משום שלא יאמרו בתו מקדושה חמורה לקדושה קלה לא גזרו בה רבנן שניות מיבעיא אבל בפ' נושאין (יבמות לז:) פ"ה דהיינו טעמא דאחותו מן האם יוליד דגזרינן שמא ישא אחותו שנולדה אחריו דאיכא איסורא דאורייתא משמע לאותו הפירוש דהורתו ולידתו שלא בקדושה דליכא למיחש לאיסורא דאורייתא לא מיתסר באחותו מן האם ומי אפשר לומר כן כדאמרי' התם (דף לז:) גבי בני יודן אמתא איתתאכור דהורתן ולידתן שלא בקדושה הוה ואסר להו רב ששת למינסב נשי אהדדי מיהו קשה דבהיא דבני יודן אמתא משמע דלא הוי טעמא משום שמא יאמרו בתו מקדושה חמורה לקדושה קלה אלא משום דילמא אתי לאיחלופי בישראל דקאמר מן האם ולא מן האב כ"ע לא פליגי דאסור כי פליגי מן האב ומן האם ומי משום שמא יאמרו אמאי שרי התם מן האב ומן האם אבל אי משום איחלופי ניחא כיון דאיכא לד אב לא אתי לאיחלופי דכותים לית להו קורבת אב ולא שייך למיגזר בהו אטו ישראל וכן משמע בפ"ב דיבמות (דף כב.) דטעמא משום איחלופי דאמר אמימר אפילו אחים מן האם מעידין לכתחלה ומאי שנא מערוה ערוה לכל מסורה עדות לב"ד מסורה משמע דטעמא דערוה משום דאתי לאיחלופי בישראל וכן פירש הקונטרס התם ערוה לכל מסורה הכל נושאין נשים ואי שרית להו לקיימה אתו נמי למישרי ערוה לישראל וי"ל דבן נח לא אסור באחותו אפי' מן האם והני תרי טעמי צריכי דיש מקומות דשייך האי טעמא דלא שייך [ח] האי אידך טעמא כגון נשא אחותו מן האם דמשום שמא יאמרו ליכא למיחש ומשום איחלופי ליכא למיחש ואשת אביו לר' עקיבא ואחות אביו לרבי אליעזר דאסירי לבני נח יש לאסור משום שמא יאמרו אבל משום איחלופי ליכא למיגזר בקורבת אב דהכל יודעין דרחמנא אפקרייה לזרעיה דכותי ואשת אביו לר"ל ואחות אביו לר"ע שריא דלאו משום שמא יאמרו ליכא ולא משום איחלופי ליכא והשתא הא דפריך דרבי מאיר אדרבי מאיר לא כמו שפירש הקונט' דפריך נמי מדקתני אסור באחותו ואחות אביו ואחות אמו אע"ג דאין ב"ד של ישראל ממיתין עליהם דהמ"ל בכולהו דלא אסור משום דנאסרו בהיותם כותים אלא משום איחלופי כדאמר באחותו ולא פריך דר"מ אדר"מ אלא מדקתני מותר באשת אביו ובחמותו אע"ג דב"ד של ישראל ממיתין עליהם וכן כתוב בכל הספרים לעיל וסבר ר"מ כל ערוה שב"ד של ישראל ממיתין עליהם בני נח מוזהרין עליהם והתניא כו' משמע דלא קשיא ליה אלא מהא:

מפני

ממיתין עליה וכן בחמותו וקתני אסור באחותו ובאחות אביו ואחות אמו ואע"פ שאין ב"ד של ישראל ממיתין עליהם: **הא ר"מ וכו'.** תלמיד של שניהם היה כדאמרי' בגמ' בילה (ד' ג:) גבי ליטרא קליעות ר"מ אומר מ"ר אליעזר רואין כאילו הן פרודות וכו' ובמס' עירובין בפ"ק (דף יג.) אמר ר"מ שמש את ר"ע. הא דקתני אחותו אסורה לו ואשת אביו מותרת לו ר"מ היא משום ר"א והאי דקתני חייבי מיתות נאסרו להם ולא חייבי כריתות ר"מ היא אליבא דר"ע: **על כן יעזב איש את אביו ואת אמו.** לגדם הראשון נאמר: **אחות אביו.** וכ"ש אחותו: **ודבק ולא בזכר.** דליכא דיבוק דמתוך שאין הנשכב נהנה אינו נדבק עמו: **מי שנעשה בשר אחד.** שזרע יוצא מהם שנעשה בשר האם והאב אחד בו: **יצאו בהמה וחיה.** שאין יולדין מן האדם. הני דר"ע כולהו חייבי מיתות ניהו ומינה יליף לכל חייבי מיתות אבל לרבי אליעזר לית ליה קורבת דאחות: **אימא לאחר מיתה.** לחייבו על אשת אביו לאחר מיתת אביו. ומשני דומיא דאמו: **אמו אמו ממש.** ולאו היינו אשת חבירו ובלאחר מיתת אביו נמי ליכא לתרוצה דהיינו אשת אביו דאוקימנא לאחר מיתה. ומשני אמו אנוסת אביו דלאו אשתו ואין כאן אלא ממש אמו אפי' בחייו:

אביו

שהיתה הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה. וכל גר שנתגייר כקטן שנולד עכשיו בלא אב ואם וקרובים דמי [יבמות כב.] ואין עליו קורבה מקודם לכן ומיהו רבנן הוא דגזור עליה בכל האסורות לו [ו] (בהיותו כותי) משום שלא יאמרו בתין מקדושה חמורה לקדושה קלה [שם]. הלכך נשא אחותו מן האם שנולדה קודם שנתגייר אמה ונתגיירה עם אמה ונשאה זה משגדל יוליד לאחותו היא ולא גרע מבן נח ומדרבנן שלא יאמרו וכו' דקסבר ר' מאיר אחותו מן האם אסורה לבני נח ואפי' אחות אביו מן האם ואחות אמו מן [ז] האב ויליף לה מעל כן יעזב איש את אביו ואת אמו [ח] דאביו זה אחות אביו ואמו זה אחות אמו כדדרשינן ליה ר"ל לקמן בשמעתין: **מן האב יקיים.** דלא נאסר איסור אחות בבני נח אלא מן האם דכתיב (בראשית ב) וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי אלמא בת אבי היא שריא להו ובת האם לא שריא להו: **אחות אביו מן האם יוליד.** כדכתיב (שם ג) על כן יעזב איש את אביו ודרשינן את אביו אחות אביו מן האם: **אחות אם מן האם יוליד.** כדכתיב את אמו זו אחות אמו מן האם: **ר"מ אומר יוליד.** גזירה משום אחותו מן האם דכיון דשם לד שאר האם כאן אע"ג דמן האב היא אי שרית ליה אתי למימר אין לגר אפי' שאר אם ואתי למישרי אפי' אחותו מן האם וכ"ש אחות אמו ואחות אביו מן האם: **וחכ"א יקיים.** ולא גזרי'. והוא הדין להורתו ולידתו שלא בקדושה והא דנקט הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה לא בא למעוטי הורתו ולידתו שלא בקדושה אלא למעוטי הורתו ולידתו בקדושה וכיון דדמי ליה לישראל גזר ביה ר"מ דילמא אתי לאחלופי בישראל ואפילו בשאר האב ואפי' נולדו אותן קרובות בהיותו כותי: **ומותר באשת אחיו.** ואפילו מאמו ולאחר מיתה ואפילו נשאה אחיו משנתגייר או נשאה כשהוא כותי ומשנתגייר קיימה לאין אשת אח לבני נח וליכא למיחש שמא יאמרו וכו'. וכן אשת אחי האב וכן כל הבאות מחמת אישות דכיון דלשמא יאמרו ליכא למיחש דקסבר לא נאסרו לבני נח ומשום קורבה נמי ליכא למיחש דכקטן שנולד דמי: **ושאר כל עריות.** שבאות מחמת אישות מותרות לו: **לאתויי אשת אביו.** אבל כלתו ואחות אשתו ליכא לרבויי דהא בגר שהיתה לידתו בקדושה קיימא וזה לא היתה לו כלל אשה אלא ביהדות ולאתויי אחות אשתו נמי לא [ד] (לריכא ליה) דהא קתני בהדיא נשא אשה ובתה כונס אחת ומוציא אחת וה"ה לשתי אחיות: **נשא אשה ובתה.** אשאר גריס קאי כשנשאם [ה] (בהיותם כותי) ונתגיירו עמו. אי נמי אהא קאי ומשום דהך גיורות קאמר וה"ה לישראל גמור: **ולכתחילה לא יכנוס.** מפרש ביבמות בפ' נושאין על האנוסה (דף לח:) דאהך דאמרן לעיל יקיים קאמר דלכתחילה לא יכנוס: **מתה אשתו מותר באחותו.** ואע"פ שקיימה לאשתו משנתגייר דבן נח לא הוהר על חמותו דנימא באיס מקדושה וכו' וחמותו ממש לא הויא אע"ג דנתגיירו דגר שנתגייר וכו' ואין קרובות זה לזה: **וליכא דאתי אסור באחותו.** התם מפרש במאי פליגי. קתני מיהת מותר באשת אביו ואע"פ שב"ד של ישראל

נשא אחותו מן האם יוציא. [א] אין לו שאר האם ואין לו שאר האב הא כיצד [ב] נשא אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האב מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האם מן האם יוציא אחות האם מן האב ר"מ אומר יוציא וחכ"א [ג] יקיים שהיה ר"מ אומר כל ערוה שהיא משום שאר אם יוציא משום שאר האב יקיים [ד] ומותר באשת אחיו ובאשת אחי אביו ושאר כל עריות מותרות לו [ה] לאתויי אשת אביו [ו] נשא אשה ובתה כונס אחת ומוציא אחת ולכתחילה לא יכנוס מתה אשתו [ז] מותר בחמותו ואיכא דאמרי אסור בחמותו אמר רב יהודה לא קשיא הא ר"מ אליבא דר' אליעזר והא ר"מ אליבא דר"ע דתניא [1] על כן יעזב איש את אביו ואת אמו רבי אליעזר אומר אביו אחות אביו אמו אחות אמו ר"ע אומר [ח] אביו אשת אביו אמו אמו ממש [1] ודבק [ט] ולא בזכר [1] באשתו [י] ולא באשת חבירו [1] והיו לבשר אחד [כ] מי שנעשים בשר אחד יצאו בהמה וחיה שאין נעשין בשר אחד אמר מר רבי אליעזר אומר אביו אחות אביו אימא אביו ממש היינו ודבק ולא בזכר אימא אשת אביו היינו באשתו ולא באשת חבירו אימא לאחר מיתה דומיא דאמו מה אמו דלאו אישות אף אביו דלאו אישות אמו אחות אמו ואימא אמו ממש היינו באשתו ולא באשת חברו ואימא לאחר מיתה דומיא דאביו מה אביו דלאו ממש אף אמו דלאו ממש רע"א אביו אשת אביו ואימא אביו ממש היינו ודבק ולא בזכר א"ה אשת אביו נמי היינו באשתו ולא באשת חברו [ל] לאחר מיתה אמו אמו ממש היינו באשתו ולא באשת חברו [מ] אמו מאנוסתו במאי קא מיפלגי ר"א סבר אביו

מסורת הש"ס

[א] ס"א בגיותו, [ב] ל"ל האם, [ג] [בראשית ב], [ד] רש"ל מ"ז, [ה] ס"א בגיותו,

תורה אור השלם

1. עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: בראשית ב כד

הגהות הב"ח

(ח) תוס' ד"ה נשא וכו' ולא שייך לידך כל"ל ותיבת הלי נמחק:

מוסף רש"י

נשא אחותו מן האם. שנולדה בהיותה עובדת כוכבים, יוציא. ואע"ג דלאו אחותו היא, דכקטן שנולד דמי, גזירה דלמא אתי למנסב אחותו שנולדה אחריו, דבהיא איכא כרת, דלידת שניהם בקדושה ואחותו גמורה מן האם הויא כיבמאלית שילדה בן וכת (יבמות צח.). מן האב יקיים. שהכל יודעין דאין אב לעובד כוכבים, ואי נמי אתי למנסב בת אביו שיולד מאשה אחרת משנתגייר לא איכפת לן, דהא לאו בנו הוא (שם). אחות האב מן האם יוציא. גזירה משום אחותו מן האם כדאמרן (שם). מן האב ר"מ אומר יוציא. דוחיל ואיכא לד אם, וחכ"א יקיים. דלא דמיא לאחות האב מן האם, דבהיא איכא למגזר משום אחותו מן האם דדמיא לה, אבל אחות האם מן האב לא דמיא לאחותו מן האם (שם צח:). ומותר באשת אחיו. ואפילו מאמו שנולד בהיותו עובד כוכבים, ולא גזור רבנן משום אשת אחיו הנולד אחריו, דבקורבה גזור רבנן אבל במידי דלא אתי אלא ע"י קידושין לא גזור (שם). נשא אשה ובתה. אגב דעבלמא קאי, שנשא בהיותו עובד כוכבים אשה ובתה ונתגיירו עמו, דאילו אחי דנולד בקדושה לא נסיב אשה ובתה, וא"ת שנשא גיורות שנתגיירו האם והבת דלית להו קורבה דבקטן שנולד דמי, למה לי גר אפילו בישראל נמי מצי למימר הכי (שם). כונס אחת ומוציא אחת. דלא ליתי למישרי בישראל אשה ובתה (שם). מותר בחמותו. דכולי האי לא גזור רבנן (שם).

עין משפט נר מצוה

ק א ב ג ד ה מיי' פי"ד מהלכות איסורי ביאה הלכה יג סמג לאוין קנז טור שו"ע יו"ד סימן רסט סעיף ג:

קא ו מיי' שם הלכה טו טוש"ע שם סעיף ה:

קב ז מיי' שם טור שו"ע שם סעיף ו:

קג ח ט י כ מיי' פ"ט מהלכות מלכים הל"ה ופי"ד מהלכות איסורי ביאה הלכה י:

קד ל מ מיי' פ"ע מהל' מלכים הלכה ו: